

Ιερά Μητρόπολις Θηβών και Λεβαδείας
Κυριακή του Παραλύτου
3 Μαΐου 2015

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Έχουμε την επίσκεψη του Ιησού στην κολυμβήθρα της Βηθεσδά στα Ιεροσόλυμα. Εκεί, κάτω από τα πέντε υπόστεγά της, γύρω γύρω ήταν τοποθετημένοι διάφοροι ασθενείς, ώστε με την πρώτη ευκαιρία που θα τaráσσονταν τα νερά της κολυμβήθρας από τον άγγελο και θα έμπαινε μέσα ο πρώτος άρρωστος θεραπεύονταν από οποιοδήποτε νόσημα και αν είχε. Σε αυτήν την κολυμβήθρα κοντά βρισκόταν και ένας παράλυτος όπου έπασχε επί τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια. Με μεγάλη υπομονή λοιπόν περίμενε την θεραπεία του, παρά το γεγονός, ότι δεν είχε κανένα να του παρασταθεί. Αυτού του παραλύτου την πρωτοφανή υπομονή αμείβοντας ο Ιησούς, του χαρίζει την υγεία του.

Άξιο προσοχής εδώ είναι η υπομονετική αναμονή αυτού του ανθρώπου, όπου έπειτα από τόσα χρόνια περίμενε στον τόπο αυτό με σκοπό να γιατρευτεί. Είδε στα χρόνια αυτά πολλούς αρρώστους που είχαν κοντά τους δικούς τους ανθρώπους να επωφελούνται από την ταραχή του ύδατος και να μπαίνουν στην κολυμβήθρα. Γι αυτό όταν ο Κύριος τον ρώτησε αν θέλει να γίνει καλά, εκείνος του απαντά γεμάτος παράπονο: «Κύριε, άνθρωπον ούκ έχω, ινα όταν ταραχθή το ύδωρ, βάλη με εις την κολυμβήθραν». Σαν να του έλεγε, γίνου για μένα ο άνθρωπος που ζητώ.

Αφού θα σκεφτούμε λοιπόν εμείς, πίστευε ότι δεν πρόκειται να θεραπευτεί, γιατί δεν είχε δίπλα του άνθρωπο, τι φύλαγε κάτω από τις μαρμάρινες στοές;

Για να μεγαλώνει η απελπισία του βλέποντας άλλους να γιατρεύονται και ο ίδιος διαρκώς να χειροτερεύει χρόνο με τον χρόνο; Ακριβώς αυτό που εμείς δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε, αυτή είναι η υπομονή, η αναμονή. Ο παράλυτος της Βηθεσδά αποδείχθηκε ότι υπήρξε κολοσσός υπομονής. Και αυτή η αρετή του φανερώνει πολλά. Είναι αδύνατο μια αρετή, λόγου χάρη η υπομονή, μάλιστα τόσο μεγάλη, να μην συνοδεύεται και από άλλες αρετές. Αν προσέξουμε θα δούμε με ποία ευγένεια και ταπείνωση και με τρόπο παρακλητικό μιλάει προς τον Κύριο αν και δεν τον ήξερε. Και όμως απαντά χωρίς αυθάδεια: « Κύριε άνθρωπον ούκ έχω ».

Αλλά πάνω απ' όλα είχε την τρομερή υπομονή που μας κάνει να μουδιάζουμε ακούοντας τα τριάντα οκτώ χρόνια καρτερικής αναμονής. Το δίδαγμα που παίρνουμε, είναι ότι ο Θεός υπολογίζει και προσμετράει και καταχωρεί στο ενεργητικό μας την πράξη της υπομονής.

Η Αγία Γραφή πόση σημασία δίνει στην υπομονή, ώστε ο Παύλος δεν διστάζει να ονομάζει τον Θεό ως: « Θεόν της υπομονής και της παρακλήσεως ». Με της υπομονής το βοτάνι γιατρεύονται πολλά πάθη,

στενοχώριες, μικροψυχίες και τόσα άλλα. Αν γνωρίζαμε και είχαμε τόση πνευματικότητα ώστε να εκτιμήσουμε την αξία και την πλούσια αμοιβή της υπομονής θα παρακαλούσαμε τον Θεό, να μας απαλλάσσει από τις δοκιμασίες αλλά να μας οπλίζει με υπομονή, ώστε να σηκώνουμε τον σταυρό που μας δίνει.

Την υπομονή ιδιαίτερα ευλογεί και αμείβει ο Θεός της υπομονής. Ο Θεός βλέπει, γνωρίζει και παρακολουθεί την υπομονή μας. Ευχαριστιέται βλέποντας τους πιστούς να κοσμούνται με αυτή την αρετή, γιατί όλοι οι Άγιοι υπομονή έδειξαν και χάρη σε αυτήν πήραν το στεφάνι της Δόξας.

Θα το αξιωθούμε άραγε και εμείς; Μακάρι, αγαπητοί μου αδελφοί. Αμήν

Αρχιμ. Ι.Κ.